

РЕШЕНИЕ

№ 3495

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3274** по описа за **2023** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник сектор към Отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ - СДВР срещу Решение № 1089 от 06.03.2023 г., постановено по НАХД № 13816/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-004123/11.03.2021 г., издадено от началник сектор към ОПП - СДВР, с което Х. Д. Х. е санкциониран за следното: 1. На основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП; 2. На основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 150 лева и лишавана от право за управлява МПС за срок от 2 месеца, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „А“ ЗДвП; 3. На основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение. Поддържа се, че районният съд не е приложил разпоредбата на чл. 189, ал. 2 ЗДвП, което е довело до погрешен извод за недоказаност на нарушенията. Моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено и да се потвърди издаденото НП.

Ответникът Х. Д. Х., чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Административен съд София-град, XV – ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е частично основателна.

За да постанови процесното съдебно решение, въззивният съд е приел от фактическа страна, че е съставен АУАН № 375377/14.02.2021 г. от А. Д. - мл. автоконтрольор към ОПП – СДВР, в присъствието на един свидетел (З. Х.), срещу Х. Д. Х. за извършени нарушения на чл. 20, ал. 2, чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „А“ и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП. В АУАН е констатирано, че на 13.02.2021 г. около 22:35 ч. в [населено място], управлявал лек автомобил марка „Форд“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС] , по [улица](с посока на движение от ул. „О.“ към [улица]), като на кръстовището с [улица], поради несъобразена скорост с пътните условия (мокра настилка) реализирал ПТП със спрял на светофара лек автомобил „БМВ“, модел „Х5, рег. 3 С., напуснал мястото на ПТП без да уведоми органите на МВР, както и че не е представил контролен талон към СУМПС. Актът бил съставен въз основа на докладна записка от Т. В. – служител на ОПП – СДВР, който посетил мястото на ПТП заедно със З. Х..

Приел е, че впоследствие е издадено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-004123/11.03.2021 г., издадено от началник сектор към ОПП - СДВР, с което Х. Д. Х. е санкциониран за следното: 1. На основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП; 2. На основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 150 лева и лишавана от право за управлява МПС за срок от 2 месеца, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „А“ ЗДвП; 3. На основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

Въззивният съд е приел, че горепосоченото се установява от показанията на свидетелите Д. и В., съставения протокол за ПТП, декларация от друг участник в ПТП и др.

За да постанови обжалвания резултат, СРС е приел за недоказани извършените нарушения, тъй като свидетелите Д. и В. не си спомнят никакви обстоятелства по случая, а водачът на другия автомобил – В. И. не е разпитан, тъй като е починал. Съдът е отрекъл доказателствата сила на АУАН по чл. 189, ал. 2 ЗДвП, за което се е позовал на чл. 14, ал. 2 НПК, според която разпоредба никое доказателствено средство не може да има предварително определена сила. Посочено е, че липсва пострадало лице, каквото е изискването на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „А“ ЗДвП. Направен е извод, че не са установени конкретните пътни условия, за да се прецени нарушението на чл. 20, ал. 2 ЗДвП. Според СРС е допуснато нарушение на чл. 43, ал. 2 ЗАНН, тъй като свидетелят на отказа за получаване на АУАН следва да се различава от свидетеля при съставянето му.

Решението е частично неправилно.

В административнонаказателното производство по съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН и издаденото въз

основа на него наказателно постановление съдържат пълно и ясно описание на нарушенията, нарушените разпоредби и правната квалификация.

Не се споделят доводите за нарушение на чл. 43, ал. 2 ЗАНН, тъй като препис от акта за установяване на административно нарушение е връчен на Х. Д. Х., който е отказал да го подпише. Тези обстоятелства са удостоверение от свидетеля З. Х. чрез неговия подпис с посочване на имената и точният адрес. Вярно, че същият е свидетел и при установяване и съставяне на АУАН, но посоченото не представлява съществено процесуално нарушение. Това е така, доколкото са постигнати целите на разпоредбите на ал. 1 и ал. 2 на чл. 43 ЗАНН да бъде известен нарушителят за предприетите действия и да бъде гарантирано правото му на защита, т.е. съответните органи са проявили дължимата процесуална активност да запознаят нарушителя за започналото производство.

Съставеният АУАН е редовен от външна страна и съдът не констатира съществени процесуални нарушения при съставянето и оформянето му, поради което на основание чл. 189 ал. 2 ЗДвП той се ползва с формална доказателствена сила за установените с него факти и обстоятелства, които не са оборени в хода на съдебното производство.

Следва да се отбележи, че свидетелят Д. посочва да е съставил АУАН, като същият не си спомня за случая, но не отрича посоченото в акта, т. е. не твърди за невярно констатиране на факти в този документ. Отразените в акта обстоятелства се подкрепят и от писмените доказателства – докладна записка, изготвена от свид. В. (същият не си спомня за случилото, но не отрича за написаното от него) и декларацията, подписана от В. И., който в хода на процеса е починал. Посочените документи са съставени непосредствено след ПТП и съдът намира, че следва да се кредитират.

В самия АУАН липсва отразяване за наличието на пострадали лица от ПТП - то, което обстоятелство се потвърждава и от писмените доказателства: докладната записка и декларацията на В. И..

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 1, б. „А“ ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са пострадали хора да уведоми компетентната служба на Министерството на вътрешните работи. В случая няма пострадали лица от ПТП – то между управлявания от Х. Х. лек автомобил марка „Форд“, модел „Г.“, рег. [рег.номер на МПС] и управлявания от В. И. лек автомобил „БМВ“, модел „Х5, рег. 3 С.. Наличието на пострадало лице е съставомерен елемент от състава на чл. 123, ал. 1, т. 1, б. „А“ ЗДвП, поради което са правилни изводите на въззивния съд, че не е осъществен състава на обсъжданото нарушение, доколкото в случая няма пострадали лица. В тази част обжалваното решение на СРС е правилно и следва да се потвърди в частта, с която е отменено НП, с което на Х. Х. на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 150 лева и лишавана от право за управлява МПС за срок от 2 месеца, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „А“ ЗДвП.

Съгласно чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, водачите на ППС са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Касае се за задължение на водача за незабавно намаляване на скоростта или дори спиране на управляваното от

него МПС при възникване на опасност за движението, спазването на което обаче би му позволило да преодолее причиняването на ПТП. От съставения АУАН се установява наличието на мокра настилка (посоченото не е оборено), а Х. Х. не е намалил скоростта, когато е приближавал спрелия на светофара автомобил „БМВ“, модел „Х5, рег. 3 С.. В резултат на това е настъпило ПТП със спрелия на кръстовището автомобил (касае се за предвидимо препятствие на пътя), което се дължи на поведението на Х. по отношение на скоростта с отрицателното действие на състоянието на пътната настилка, която е била мокра.

Съгласно чл. 179, ал. 2, пр. 1 ЗДвП, който поради движение с несъобразена скорост причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лева, ако деянието не съставлява престъпление. В тази връзка АНО правилно е ангажирал отговорността на Х., поради което решението следва да се отмени в тази част, а НП да се потвърди в частта, с която на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 ЗДвП е наложено на Х. Х. административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП.

Следващото констатирано от контролните органи нарушение – управление на пътно превозно средство без контролен талон. Разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП императивно вменява в задължение на водач на моторно превозно средство, при управлението му да носи свидетелството за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ от съответната категория и контролния талон към него. Законодателят не предоставя възможност за управление на ППС без СУМПС и контролен талон. Видно от констатираните и необорени обстоятелства в АУАН се установява, че Х. не е носил контролния талон, което констатирано при непосредствено последващото второ ПТП, поради което съгласно чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП правилно му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева. НП в тази част следва да се потвърди, а решението на СРС в обсъжданата част да се потвърди.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство, които с оглед липсата на фактическа и правна сложност, се определят в размер на сумата от 80 лева на основание чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Пред СРС не е поискано присъждане на разноски, поради което касационната инстанция не следва да се произнася.

Така мотивиран и на основание чл. 222 ал. 1 АПК, Административен съд София-град, XV - ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1089 от 06.03.2023 г., постановено по НАХД № 13816/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав, в ЧАСТТА, с която е отменено Наказателно постановление № 21-4332-004123/11.03.2021 г., издадено от началник сектор към ОПП – СДВР, с което на Х. Д. Х. на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева, за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, и вместо това:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-4332-004123/11.03.2021 г., издадено от началник сектор към ОПП – СДВР, в ЧАСТТА, с която на Х. Д. Х. на

основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, и вместо това:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1089 от 06.03.2023 г., постановено по НАХД № 13816/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, в ЧАСТТА, с която е отменено Наказателно постановление № 21-4332-004123/11.03.2021 г., издадено от началник сектор към ОПП – СДВР, с което на Х. Д. Х. на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП са наложени административни наказание „глоба“ в размер на 150 лева и лишавана от право за управлява МПС за срок от 2 месеца, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „А“ ЗДвП.

ОСЪЖДА Х. Д. Х. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 лева, представляваща направени разноски в касационното производство. РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.